

Když nad Prahou se večer uklání

Karel Hašler

1. Když nad Prahou se večer uklání a zvony smutně zvoní,
mé srdce již se nebrání, mé oči slzy ro-ní.
[:Moje milá s jiným u muziky skáče
a mé srdce v hoři ustavičně pláče, pláče jenom pro ni. :]
2. Když měsíček nad Prahou vychází a hvězdy jasně svítí,
má panenka se s jiným prochází a já mám bez ní žítí.
[:Nemám na tom světě utěšení žádné
a mé srdce stále marnou láskou vadne, vadne jako kvítí. :]
3. Tam pod kamenným mostem z daleka tak tiše voda plyne
a na mne v tom světě nic už nečeká a žití moje hyne.
[:Na kamenný most si naposledy zajdu,
ve vodě hluboké utěšení najdu, najdu štěstí jiné. :]